

PRÒLEG

ANTONI PLADEVALL I FONT

A MANERA DE PRÒLEG

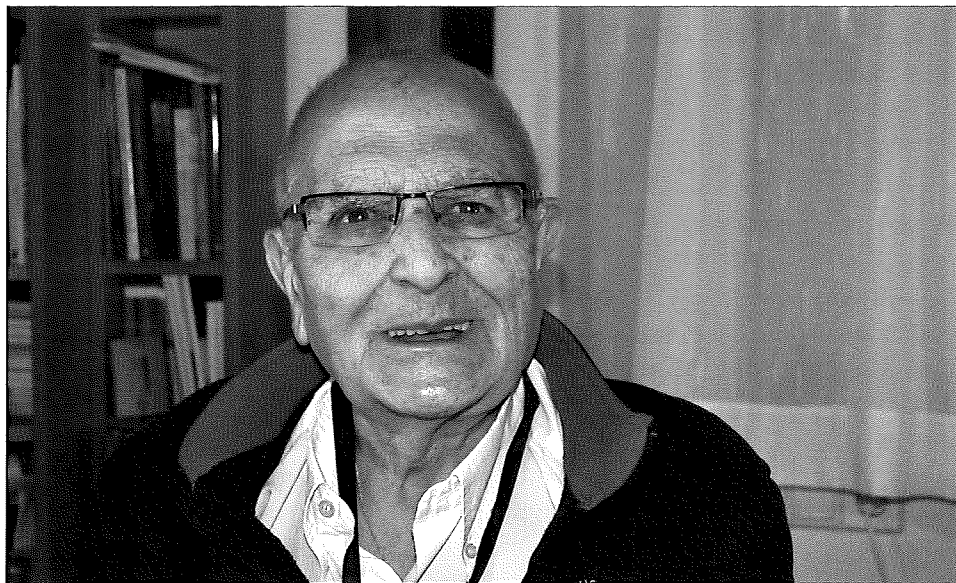
El bon amic Joan Campañà i amic també de tots el Amics del Montseny, entitat de la qual els últims vuit anys n'és també president, enguany ha decidit deixar la direcció de Monografies del Montseny, de les que des de l'any 2012 consta com a director, però de les que ha estat coordinador i actiu animador des del 1994. La seva important tasca en les Monografies per a molts és poc coneguda però ha estat sempre molt important i bàsica com és la de cercar nous col·laboradors i entitats o empreses que amb les seves subvencions facin possible el seu finançament i que és el que assegura la seva aparició, ja que amb les soles subscripcions faria temps que haurien deixat d'existir. Entre les moltes activitats amagades hi ha també la de buscar cada any una població o llocs per fer interessants excursions anyals dels Amics del Montseny i també la d'un ajuntament i local digne on presentar cada any el nou volum de les Monografies.

Discret i quedant molt sovint a l'ombra o en l'anonimat en Joan ha estat sempre al davant o present en tot acte on es tracti del Montseny, assistint a conferències o celebracions sobre temes montsenyencs.

A l'anunciar-me la seva intenció de deixar bona part de les seves activitats, entre elles la direcció de les Monografies i demanar-me uns mots de pròleg d'introducció per les d'enguany, vaig intentar tot seguit persuadir-lo perquè continués, però em va raonar que no ho feia de gust seu sinó forçat per les circumstàncies, una d'elles la de fer pel mes de juny noranta anys, però la més decisiva és la de no poder conduir per problemes de la vista, cosa que el limitava totalment del tret que més el distingia, que era el moure's visitant persones o assistint a actes i reunions.

Davant d'aquesta gens falaguera notícia vaig pensar que el millor pròleg d'enguany seria el de presentar la seva vida, que la majoria com jo la coneixíem només molt superficialment. Per aquesta causa li vaig demanar algunes dades que desconeixia i amb elles he intentat confegir una semblança seva que voldríem que fos com un petit homenatge a la seva gran tasca feta en aquestes Monografies i en el sí d'Amics del Montseny.

Joan Campañà i Ros va néixer a Barcelona el 19 de juny de l'any 1925, fill d'Emili Campañà i Valdeperas i de Maria Ros i Campañà, el pare fill d'Olesa de Montserrat i la mare de Mollet del Vallès, ambdós de famílies dedicades al tèxtil en les respectives poblacions.

Joan Campañà i Ros.

La seva família era de la clàssica burgesia catalana, integrada per la mare i quatre fills, dels que en Joan fou el fill primer baró, era una família vinculada a la Lliga Catalana o Lliga Regionalista de signe clarament dretà, per això el petit Joan va fer els seus primers estudis en col·legis religiosos i els de segon grau al jesuïtes del carrer Casp. L'època revoltada del final de la república i inici de la guerra civil, o primers mesos del 1936, va trencar la pau i tranquil·litat de la família, car el pare, un industrial i per tant considerat burgès, li calia anar sempre amb escolta de seguretat, per salvar la vida durant l'etapa de terror que imposaren les bandes incontrolades, dites d'anti-feixistes amb les variades sigles, que precedí i acompanyà els preludis de la guerra civil; esclatada la guerra el pare va passar la frontera francesa i anà a establir-se a San Sebastián i des d'allà va poder al cap de poc reunir-hi tota la seva família, gràcies a un salconduit que els feia passar com a cubans.

Retornats a Barcelona l'estiu del 1939 Joan completà el batxillerat als mateixos jesuïtes de Casp i entre el 1943 i el 1953 entra a la Universitat, a l'anomenada Escola d'enginyers industrials, on obtingué el grau de doctor enginyer industrial i el grau de director d'empresa perquè havia alternat els estudis amb el treball a l'empresa familiar.

Estudiar la família Campañà-Ros té les seves dificultats perquè en dues generacions consecutives hi ha hagut dos encreuaments per matrimonis, cosa que fa que el nostre Joan Campañà tingui els mateixos cognoms que la seva mare, bé que en ordre invertit, puix que els seus pares per raó d'aquests

encreuaments eren cosins segons. Els Campañà tenien l'empresa tèxtil a Olesa i els Ros a Mollet, on posseïen la gran finca del Mulà de Gallecs, en territori de la qual s'ha anat edificant la major part de la població, ara ciutat, de Mollet.

Cal destacar que d'aquesta família i de la branca dels Ros el personatge més important històricament, que fou l'avi del nostre Joan, en Frederic Ros i Sallent (1875-1956), home que va donar a Mollet l'empenta inicial que ha fet passar a població d'uns dos mil habitants a més del cinquanta mil que te a l'actualitat. Aquest avi, fa poc homenatjat per a Mollet, que fou algun temps alcalde de la ciutat i sempre formà part del seu consistori, creà una de les primeres grans empreses per donar feina a la gent, promogué la portada d'aigua potable, la de l'electricitat, del telèfon, de la instal·lació d'una primera sucursal de La Caixa, d'una comunitat de monges franceses d'ensenyança, encara subsistent, i en el pla cultural creà l'Ateneu de Mollet, la casa de cultura, biblioteca i el museu tot situat a la casa i finca de Can Mulà, que es troba envolt d'un frondós parc.

Retornant a la família Campañà-Ros aquesta compartia la seva residència entre Barcelona i Mollet i els estius els passava a Sant Hilari, on els va sorprendre l'esclat del guerra civil el juliol del 1936. Acabada la guerra els calgué recuperar el patrimoni i fàbrica segrestats i la vida continuà amb en Joan, com s'ha esmentat ja, completant els de batxillerat i d'enginyer i tècnic industrial. Del 1953 fins a la seva jubilació el Joan va treballar com a conseller industrial d'empreses tèxtils, químiques i d'electrònica.

La família començà a estiuejar a Viladrau a partir del 1940 i aquí en Joan pogué desenvolupar les seves aficions de sempre que eren la història i art i l'excursionisme i coneixement del país. Com m'ha explicat més d'una vegada a ell l'hi hauria agradat estudiar història i art, però la família l'inclinà pels estudis tècnics. Pel que fa a l'excursionisme el pogué desenvolupar aviat i això li valgué ser deus anys secretari del Centre Excursionista de Catalunya. L'afició a la història i a l'art l'ha pogut desenvolupar sobretot en els 34 anys d'existència dels Amics del Montseny i tot el temps que ha treballat en la recollida de treball i de lluita per l'aparició puntal a principis de l'estiu d'un nou exemplar de Monografies del Montseny i del seu esforç perquè aquestes arribin a amics, col·laboradors i centres de difusió.

És per totes aquestes raons que en Joan es mereix un repòs imposat per l'edat o circumstàncies personals, però dubto que ho deixi del tot perquè aquesta activitat que porta impresa en els seus gens no crec que el faci estar mai quiet ni retirat sigui a primera o segona fila del seu neguit i amor pe Viladrau i pel Montseny.

Antoni Pladevall i Font
11 de febrer de 2015